

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 768/2019
11.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К 326/18 од 22.10.2018. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1 191/18 од 12.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Пауна Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К 326/18 од 22.10.2018. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1 191/18 од 12.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору 2К 326/18 од 22.10.2018. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљена је обавезана да на име паушала плата износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећена ББ је за остваривање имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 2Кж1 191/18 од 12.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адв. Пауна Јовановића, а пресуда Основног суда у Бору К 326/18 од 22.10.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене АА, адв. Паун Јовановић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА адв. Пауна Јовановића, је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адв. Паун Јовановић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а у вези са тим да дело за које је окривљена оглашена кривом није кривично дело, јер окривљена слањем СМС – поруке, није непосредно претила ББ, као и да у СМС поруци није навела да ће је окривљена лично и непосредно напасти, те се не ради о озбиљној претњи, као и да та претња није одређена, да се ради о опомени коју је окривљена упутила оштећеној, па је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити на који начин је учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, чини лице које угрози сигурност неког лица, претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При томе је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, то и по налажењу овог суда из чињеничног описа кривичног дела у изреци првостепене пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА, стичу сва законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за коју је оглашена кривом и осуђена, па су стога супротни наводи браниоца окривљене којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, оцењени неосновани.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке првостепене пресуде, јасно произилази да је у конкретном случају реч о претњи (претњи да ће напасти на живот и тело) а не опомени, упућеној одређеном лицу (оштећеној ББ),

која претња оштећеној је проузроковала забрањену последицу која се огледа у стварању угрожености сигурности код оштећене, с тим да је без утицаја да ли је претња упућена непосредно или посредно, то јест СМС поруком, те стога, по налажењу овог суда, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, дело за које је окривљена оглашена кривом, а како је то описано у изреци првостепене пресуде, садржи сва законска обележја бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Са изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљене истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП.

Налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Пауна Јовановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић